

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a sudcov JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci žalobcu: **Ing. R.**, T. 11, K., zastúpeného advokátom: JUDr. M., advokát so sídlom AK K. 16, K., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ul. č. 13, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, č.k. I/223/12416-82971/2005/991517-r zo dňa 16. novembra 2005 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. 6S 28/2006-35 zo dňa 15. februára 2007 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 15. februára 2007 č. 6S 28/2006-35 **potvrďuje**.

Žalobcovi sa právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie:

Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného zo dňa 16.11.2005 č. I/223/12416-82971/2005/991517-r, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Košice II zo dňa 7.9.2005 č.j. 696/320/51448/2005 o prepadnutí tabakových výrobkov neoznačených kontrolnou známkou v prospech štátu, vydané podľa § 14a ods.3 zákona č.511/1992 Zb. a § 16 ods.6 písm. b) zákona č.312/1993 Z.z. o spotrebnej dani z tabaku a tabakových výrobkov.

Podľa odôvodnenia rozsudku krajský súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, pretože podľa zisteného skutkového stavu a aplikovaných zákonných ustanovení bolo napadnuté rozhodnutie v medziach žaloby vydané v súlade so zákonom.

Krajský súd zo spisov správnych orgánov a žaloby nesporne mal zistené, že žalobca dňa 9.2.2004 cestoval vlakom so 112 kartónmi cigariet označených ukrajinskou kontrolnou známkou, ktoré odhalili príslušníci železničnej polície. Následne po oslobodení žalobcu spod obžaloby z pokusu trestného činu porušenia predpisov o štátnych technických opatreniach na označenie tovaru v zmysle § 148c ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 6.12.2004 č.k. 5 T 43/04 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 8 To 4/05-95 zo dňa 8.3.2005 odstúpil colný úrad spisový materiál Daňovému úradu Košice II na konanie z dôvodu podozrenia z porušenia daňových predpisov.

Uvedený správca dane rozhodnutím č.j. 696/320/51448/2005/Mat dňa 7.9.2005 rozhodol o prepadaní neoznačených cigariet kontrolnou známkou v prospech štátu v zmysle ustanovenia § 14a ods. 3 zákona č.511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov a § 16 ods. 6 písm. b/ zákona č.312/1993 Z.z. o spotrebnej dani z tabaku a tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca tým, že mal v držbe cigarety označené ukrajinskými kontrolnými páskami, porušil § 20 ods. 1 uvedeného zákona.

Žalovaný po odvolaní sa žalobcu potvrdil toto rozhodnutie správcu dane, pretože namietané dôvody neuznal za opodstatnené. Vyššie uvedeným konaním Ing. R. porušil ustanovenia zákona č. 312/1993 Z.z. o spotrebnej dani z tabaku a tabakových výrobkov v znení platnom a účinnom v čase, keď sa skutok stal, na prejednanie ktorého bol v zmysle ustanovenia § 43 ods. 1 zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v platnom znení vecne a miestne príslušný Daňový úrad Košice II. Podľa žalovaného považoval správca dane správne podľa ustanovenia § 9 ods. 5 zákona č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov Ing. R. prepravované predmetné tabakové výrobky za neoznačené na spotrebiteľskom balení kontrolnou známkou, a preto boli tieto oprávnené správcou dane súčasne zabezpečené podľa ustanovenia § 16 ods. 6 písm. b) zákona č. 312/1993 Z.z.. Takto zabezpečené tabakové výrobky sú majetkom štátu. Tvrdenie daňového subjektu o nadobudnutí 22 400 kusov cigariet neoznačených na spotrebiteľskom balení známkou v priebehu 13 -14 rokov ako dar, odvolací orgán považoval za účelové. Nemení však nič na preukázanej skutočnosti, že žalobca predmetné tabakové výrobky neoznačené na spotrebiteľskom balení známkou prepravoval, čím porušil citovaný § 16 ods. 6 písm. b/ zákona o spotrebnej dani z tabaku a tabakových výrobkov.

V odvolaní proti tomuto rozsudku žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu zmenil, žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal na náhradu trov celého konania. Dôvodom pre tento návrh je podľa žalobcu, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/), ako aj to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2. písm. f/). Prvostupňový súd sa podľa názoru žalobcu vôbec nevysporiadal s tvrdeniami obsiahnutými v žalobe a bez náležitého odôvodnenia sa priklonil k názoru žalovaného. Podstatným dôvodom pre zamietnutie žaloby bola skutočnosť, že žalobca údajne v daňovom konaní nenavrhol žiadne konkrétne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalobca v záujme hospodárnosti konaní výslovne

poukázal na priebeh a závery trestného konania a od počiatku tvrdil, že o všetkých skutočnostiach vypovedal už v trestnom konaní a v trestnom spise sa nachádza kompletný dôkazný materiál, ktorý obsahuje vysvetlenia k jednotlivým problémovým otázkam, ktoré v daňovom konaní vyvstali, a to najmä výsluchy svedkov. Rovnako z vyjadrenia výslovne vyplynulo, že žalobca tieto zápisnice odovzdal v daňovom konaní. Daňový úrad Košice II týmto spisom disponuje a z oznámenia Colného úradu Košice zo dňa 26.5.2005 vyplýva, ktoré dokumenty boli na daňový úrad postúpené. V konaní podľa názoru žalobcu pochybil práve daňový úrad, ktorý dôkaznú situáciu žiadnym spôsobom neskúmal. Pritom podľa § 29 ods. 1 a 2 zákona č. 511/1992 Zb. platí, že dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. A toto v tomto prípade podľa názoru žalobcu splnené nebolo. Žalobca poukázal aj na to, že zoznam cigariet, ktorý bol daňovému úradu odstúpený, nie je totožný so zoznamom cigariet, ktoré boli zaistené žalobcovi.

Odvolanie žalobcu voči rozsudku podľa žalovaného neuvádza žiadne dôvody, pre ktoré by bolo potrebné meniť prvostupňové rozhodnutie. Žalovaný opätovne poukázal na skutočnosť, že žalobca bol pristihnutý, že vo vlaku mal pri sebe cigarety neoznačené slovenskou kontrolnou známkou, čo je samo osebe porušenie zákona č. 312/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov tak, ako to vyplýva z ust. § 16 ods. 6 písm. b/ zákona č. 312/1993 Z.z.. K samotným dôkazom v trestnom spise žalovaný uviedol, že v odvolaní sa žalobca bránil iba vtedy platným Colným zákonom, resp. skutočnosťou, že bol v trestnom stíhaní spod obžaloby oslobodený. K ďalším námietkam, ktoré žalobca uviedol v žalobe, resp. v odvolaní k rozsudku krajského súdu, žalovaný uviedol, že tieto sú nad rámec podaného odvolania, a preto sa žalovaný ani s nimi nemohol vysporiadať. Poukázal na to, že krajský súd napriek tomu reagoval na všetky námietky žalobcu, pričom dospel aj v tomto prípade k názoru, že zo strany správcu dane nedošlo k pochybeniu pri vydaní prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný preto navrhol rozsudok prvého stupňa potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu podaného odvolania bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 3 O.s.p., pretože nezistil rozpor s verejným záujmom a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Z odvolania žalobcu vyplýva, že úlohou odvolacieho súdu je preskúmať, či krajský súd správne posúdil námietky uvedené v žalobe, t.j. že daňové orgány aplikovali nesprávny predpis a rozhodli bez vykonania potrebného dokazovania tým, že nevzali do úvahy výsledok trestného konania, vychádzajúceho z výpovedí svedkov, ktorí potvrdili, že žalobca dostával predmetné cigarety viac ako 10 rokov ako dar od občanov z Ukrajiny. Podľa žalobcu žiadne iné dôkazy neexistujú, len tie, ktoré boli vykonané v trestnom konaní, preto ani v trestnom konaní ani v daňovom konaní nebolo preukázané, že by mal žalobca cigarety za účelom ich ďalšieho predaja. Keďže žalobca nemá iné dôkazy ako tieto, ak by z nich daňové orgány vychádzali, nemohli by dospieť k záveru, že porušil § 20 zákona č. 312/1993 Z.z..

Podľa § 20 ods.1 uvedeného zákona musia byť označené známkou všetky cigarety dovezené na územie Slovenskej republiky po 1. januári 1994 a cigarety tuzemskej výroby v mäkkom spotrebiteľskom balení, vyrobené po tomto dátume

s výnimkou cigariet tuzemskej výroby v tvrdom spotrebiteľskom balení a cigariet v tvrdom spotrebiteľskom balení vyrobených v Českej republike a dovezených ich výrobcami na územie Slovenskej republiky.

Podľa rozhodnutia správca dane o prepadnutí tabakových výrobkov neoznačených kontrolnou známkou v prospech štátu rozhodol podľa § 14a ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb. a § 16 ods. 6 písm. b/ zákona č. 312/1993 Z.z. z dôvodu porušenia § 20 tohto zákona.

Odvolací súd zo spisu správneho orgánu mal preukázané, že podľa zisteného skutkového stavu nie je sporné, že žalobca skladoval neoznačené cigarety. Ako vyplýva z ustanovenia § 16 ods. 6 zákona č. 312/1993 Z.z. v prípade zistenia skladovania cigariet neoznačených na spotrebiteľskom balení známkou správny orgán **tieto tabakové výrobky zabezpečí** (§ 14a zákona č. 511/1992 Zb.). Takto zabezpečené tabakové výrobky sú majetkom štátu. Rovnako postupuje správca dane **v prípade zistenia prepravy a skladovania neoznačených cigariet.**

Z uvedeného ustanovenia § 16 ods. 6 je jednoznačné, že v prípade zistenia skladovania neoznačených cigariet (a za skladovanie je nutné považovať aj ich postupné zhromažďovanie) žiadne iné skutočnosti ako zistenie skladovania pre postup podľa § 14a zákona o správe daní a poplatkov už zákon nevyžaduje.

Ak teda v predmetný deň boli u žalobcu nájdené neoznačené cigarety, a to v množstve vysoko prekračujúcom prípustný limit vlastnej spotreby, zistený skutkový stav vyžadoval zo strany daňového orgánu uvedený postup, t.j. zabezpečenie a následné rozhodnutie o prepadnutí týchto cigariet v prospech štátu.

Z podkladov predložených colným orgánom vychádzajúce nepochybné **zistenie skladovania** predmetných neoznačených cigariet nepoprel vo svojich podaniach ani žalobca, preto aj podľa odvolacieho súdu skutočnosti, ktorých preukázania sa žalobca domáhal, t.j. že predmetné cigarety dostal priebežne do daru, by nič na tomto skutkovom zistení nezmenili. Preto ani odvolací súd takisto ako daňové orgány nevidel potrebu vykonania ďalších dôkazov, než z ktorých správne orgány vychádzali. Z uvedenej zákonnej definície § 16 ods. 6 potom vyplýva oproti trestnému konaniu aj rozdielnosť v zisťovaní skutočností podstatných pre skutkový stav, keďže v predmetnom konaní bolo postačujúce zistenie držby nadmerného množstva neoznačených cigariet.

Odvolací súd sa na základe uvedeného stotožnil s názorom krajského súdu, že ani správca dane ani žalovaný nepostupovali nezákonne, a preto napadnuté rozhodnutie považoval za vydané v súlade so zákonom.

Námietku, že sa správca dane nezaoberal s rozdielnosťami v počte cigariet v zozname urobenom pri ich zistení a v zozname pri ich prevzatí colným orgánom, nepovažoval odvolací súd za podstatnú, pretože správca dane musel vychádzať zo zoznamu, ktorý bol vyhotovený pri odobratí veci žalobcovi, ako to aj správne daňový orgán urobil. Aký počet prevzal v skutočnosti, nie je v tejto veci už podstatné.

V zmysle uvedeného bolo odvolanie podané žalobcom neodôvodnené, preto mu odvolací súd nevyhovelo a napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal. Žalovaný nemal právo na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok (§ 246c O.s.p.).

V Bratislave dňa 24. júna 2008

**JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Anna Koláriková